

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci obžalovaného **P. V. a spol.**, pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 a iné na verejnom zasadnutí 27. marca 2012 v Bratislave o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 20. apríla 2011, sp. zn. BB – 3 T 21/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Špecializovaný trestný súd rozhodol tak, že obžalovaní P. V. a M. B. sa podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodzujú spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) z 21. septembra 2009 podanej pre skutky, ktorých sa mali dopustiť tak, že

I/ dňa 22. novembra 2004 v presne nezistenom čase P. V. naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal prostredníctvom sprostredkovateľa M. B. žiadosť od majiteľa P. M., nar. X. na prihlásenie osobného motorového vozidla Opel Corsa a pridelenie evidenčného čísla „tzv. zrkadlo“ Z. na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž., a to prednostne pred

ostatnými žiadateľmi na ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval, v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, a to najmä v tom, že žiadateľ o evidenčný úkon nebol osobne prítomný aj napriek tomu, že úkon bol vykonaný, nebolo predložené splnomocnenie a suplovanie, pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikačných čísel vozidla,

II/ dňa 06. decembra 2004 v presne nezistenom čase P. V., naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal prostredníctvom sprostredkovateľa M. B. žiadosť od majiteľa J. Ď., nar. X. na zmenu evidenčného čísla prívesného vozíka X. a prideliť nové evidenčné číslo Z. na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž., a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval, v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, a to najmä v tom, že žiadateľ o evidenčný úkon nebol osobne prítomný aj napriek tomu, že úkon bol vykonaný, nebolo predložené splnomocnenie a suplovanie, pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikácie vozíka, pričom M. B. ako sprostredkovateľ a pomocník žiadala telefonicky dňa 05.12.2004 od žiadateľa syna majiteľa vozíka M. Ď., nar. X. samostatne 1.000,- Sk okrem potrebného správneho poplatku za vybavenie jeho žiadosti za vykonanie evidenčného úkonu pre seba a P. V., ktorý od M. B. úplatky vo forme finančných hotovostí v presne nezistených výškach ako i vecných darov osobne pre seba na bližšie nezistenom mieste a čase prijímal.

III/ dňa 09. mája 2005 v presne nezistenom čase P. V., naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal prostredníctvom sprostredkovateľa M. B. žiadosť od majiteľa J. H., nar. X. na odhlásenie nákladného automobilu Nissan Terano e. č. Z. na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž., a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval v rozpore s nariadením P PZ, čiastka

3 z roku 2005, v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách a v rozpore so Zbierkou pokynov riaditeľa odboru dokladov a evidencií, čiastka 1 z roku 2005, a to najmä v tom, že žiadateľ o evidenčný úkon nebol osobne prítomný aj napriek tomu, že úkon bol vykonaný, nebolo predložené splnomocnenie a suplovanie, pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikácie vozidla, pričom M. B. ako sprostredkovateľ a pomocník žiadala telefonicky dňa 10.05.2005 od manželky majiteľa vozidla E. H., nar. X. samostatne 1.000,- Sk okrem potrebného správneho poplatku za vybavenie jej žiadosti a vykonanie evidenčného úkonu pre seba a P. V., ktorý od M. B. úplatky vo forme finančných hotovostí v presne nezistených výškach ako i vecných darov osobne pre seba na bližšie nezistenom mieste a čase prijímal,

IV/ dňa 09. júna 2005 v presne nezistenom čase P. V., naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal žiadosť od majiteľa J. A., nar. X. na odhlásenie osobného motorového vozidla firmy J. A., s.r.o., Ž. Škoda Octavia e.č. Z. a nákladného vozidla AVIA A - 21 T-F3 E.. č. Z. a osobného motorového vozidla Škoda Felícia E.. č. Z. na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž., a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval v rozpore s nariadením P PZ, čiastka 3 z roku 2005, v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a v rozpore so Zbierkou pokynov riaditeľa odboru dokladov a evidencií, čiastka 1 z roku 2005. a to najmä v tom, že žiadateľ o evidenčný úkon nebol osobne prítomný aj napriek tomu. že úkon bol vykonaný, nebolo predložené splnomocnenie a suplovanie, pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikácie vozidiel.

V/ dňa 15. júna 2005 v presne nezistenom čase P. V., naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal prostredníctvom sprostredkovateľa M. B. žiadosť od firmy S. S., s.r.o., Ž. IČO X. majiteľa F. K., nar. X. na zmenu majiteľa automobilu ťahača návesov DAF e. č. Z. na Okresnom dopravnom

inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval v rozpore s nariadením P PZ, čiastka 3 z roku 2005. v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a v rozpore so Zbierkou pokynov riaditeľa odboru dokladov a evidencií, čiastka 1 z roku 2005 a to najmä v tom, že žiadateľ o evidenčný úkon nebol osobne prítomný aj napriek tomu, že úkon bol vykonaný, nebolo predložené originál splnomocnenie na suplovanie. pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikácie vozidla.

VI./ dňa 15. júna 2005 v presne nezistenom čase P. V., naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal prostredníctvom sprostredkovateľa M. B. žiadosť od majiteľa nového osobného automobilu Škoda Fábria č. karosérie T. B. Š. V. nar. X. na zaevidovanie a pridelenie evidenčného čísla na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž., a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval v rozpore s nariadením P PZ, čiastka 3 z roku 2005. v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a v rozpore so Zbierkou pokynov riaditeľa odboru dokladov a evidencií, čiastka 1 z roku 2005 a to najmä v tom, že pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikácie vozidla, pričom M. B. ako sprostredkovateľ a pomocník žiadala od Š. V., prostredníctvom M. M. nar. X. samostatne 1.000,- Sk okrem potrebného správneho poplatku za vybavenie jeho žiadosti a vykonanie evidenčného úkonu, pre seba a P. V., ktorý od M. B. úplatky vo forme finančných hotovostí v presne nezistených výškach ako i vecných darov osobne pre seba na bližšie nezistenom mieste a čase prijímal,

VII/ dňa 15. júna 2005 v presne nezistenom čase P. V., naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal prostredníctvom sprostredkovateľa M. B. žiadosť od majiteľa motocykla Honda VFR 800 e. č. Z. D. K., nar. X. na zmenu farby motocykla na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž., a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na

ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval v rozpore s nariadením P PZ, čiastka 3 z roku 2005, v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a v rozpore so Zbierkou pokynov riaditeľa odboru dokladov a evidencií, čiastka 1 z roku 2005 a to v tom, že pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikácie motocykla,

VIII/ dňa 15. júna 2005 v presne nezistenom čase P. V., naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal prostredníctvom sprostredkovateľa M. B. žiadosť od S., Ž. ICO X., poverenou pracovníčkou I. B., nar. X. na zaevidovanie a pridelenie evidenčného čísla vozidiel VW Passat v.č. W. a AUDI A4 v.č. W. na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž., a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval v rozpore s nariadením P PZ, čiastka 3 z roku 2005, v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a v rozpore so Zbierkou pokynov riaditeľa odboru dokladov a evidencií, čiastka 1 z roku 2005 a to najmä v tom, že pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikácie vozidiel, chýbal originál výpisu firmy z OR SR,

IX/ dňa 15. júna 2005 v presne nezistenom čase P. V., naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal prostredníctvom sprostredkovateľa M. B. žiadosť od M. S., nar. X. majiteľa vozidla Opel Vectra 1,8 1 e. č. Z. na zaevidovanie a pridelenie evidenčného čísla na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval v rozpore s nariadením P PZ, čiastka 3 z roku 2005, v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a v rozpore so Zbierkou pokynov riaditeľa odboru dokladov a evidencií, čiastka 1 z roku 2005, a to najmä v tom, že pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikácie vozidiel,

X/ dňa 15. júna 2005 v presne nezistenom čase P. V., naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky) vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal prostredníctvom sprostredkovateľa M. B. žiadosť od J. T., nar. X. nového majiteľa osobného motorového vozidla Škoda Favorit 135 LXi e. č. Z. na zaevidovanie a pridelenie evidenčného čísla na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval v rozpore s nariadením P PZ, čiastka 3 z roku 2005, v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a v rozpore so Zbierkou pokynov riaditeľa odboru dokladov a evidencií, čiastka 1 z roku 2005. a to najmä v tom, že pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikácie vozidla.

XI/ dňa 15. júna 2005 v presne nezistenom čase P. V., naposledy v hodnosti podpráporčík, počas služobného pomeru ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. zneužil svoju právomoc pri vykonávaní evidenčných úkonov tým, že prijal prostredníctvom sprostredkovateľa Š. K., nar. X. žiadosť od P. C., nar. X. nového majiteľa osobného motorového vozidla Škoda Felícia e. č. Z. na zaevidovanie ťažného zariadenia na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na ODI PZ v Ž. bez potrebných náležitostí, ktoré osobne vybavoval v rozpore s nariadením P PZ, čiastka 3 z roku 2005, v rozpore so Zákonom č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a v rozpore so Zbierkou pokynov riaditeľa odboru dokladov a evidencií, čiastka 1 z roku 2005, a to najmä v tom, že pri evidenčnom úkone nebola fyzicky vykonaná kontrola identifikácie vozidla a ťažného zariadenia a bez účasti majiteľa vozidla, teda bez splnomocnenia na inú osobu, a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi na ODI v Ž.,

čím mali spáchať

obžalovaný P. V. v bodoch I/ až XI/ pokračovací trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2

Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005,

a obžalovaná M. B. v bodoch II/, III/ a VI/ trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo forme účastníctva podľa § 10 ods. 1 písm. ej trestného zákona účinného do 31. 12.2005,

pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní.

Proti rozsudku odvolanie prokurátor ústne do zápisnice po jeho vyhlásení, a to vo vzťahu k oslobodzujúcom výroku o vine u oboch obžalovaných. Odvolanie odôvodnil písomným podaním z 22. júna 2006.

Prokurátor považuje skutkové závery súdu za nedôvodné a nezodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania. Trestná činnosť je dokázaná v rozsahu uvedenom v obžalobe, a to predovšetkým výpoveďou obvinených z prípravného konania, ako aj obsahom odpočutých telefonických hovorov. Ak B. žiadala od účastníkov konania 100,- Sk navyše oproti nákladom na kolky, išlo o úplatky. Ak v príslušnom rozhovore uviedla, že tieto peniaze pôjdu „P.“ je ním zrejme obž. V..

Prokurátor ďalej uvádza znenie niektorých častí odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré považuje za nelogické, pokiaľ odporujú záverom obžaloby.

V závere odvolania navrhuje odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaní vo svojom vyjadrení navrhli podané odvolanie zamietnuť. Poukazujú na dôvody použité súdom prvého stupňa. Navyiac argumentujú okrem iného aj okolnosťou, že v konaní bol vypočutý ako svedok aj iný policajt menom P., zaradený v kritickom čase na príslušnom dopravnom inšpektoráte v rovnakej funkcii (ide o svedka P. R.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako odvolací súd Špecializovaného trestného súdu (§ 315 Tr. por.) nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 alebo 3 Tr. por., preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté prihliadal len vtedy,

ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Takto zistil najvyšší súd nasledovné:

Súd prvého stupňa konal riadnym procesným postupom a rozhodol tak, ako to zodpovedá stavu veci a zákonu. Svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, jeho podanie rekapituluje základné argumenty ako obžaloby, tak aj odôvodnenia rozsudku. Tieto odôvodnenia potom v niekoľkých obmenách označuje ako nesprávne, tendenčné a nelogické. Prokurátor však neprezentuje žiaden ucelený súbor hodnotiacich úvah, ktorými by spochybnil závery súdu prvého stupňa, a to ako skutkové (na ktoré sa viaže použitý dôvod oslobodenia podľa § 285 písm. a/) Tr. por.), tak aj právne (v hmotnoprávnej oblasti ide o posúdenie absencie materiálneho korektívu ako kritéria spáchania trestného činu v prípadoch čiastkového porušovania predpisov vo veciach vybavovaných obžalovaným V. v rámci jeho funkčného zaradenia).

Naopak, odôvodnenie napadnutého rozsudku podrobne analyzuje dôkaznú situáciu vo vzťahu ku každému bodu obžaloby a potom zhrňa úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách na to nadväzujúcich.

S týmto hodnotením sa odvolací súd stotožňuje a vzhľadom k jeho podrobnosti nepridáva argumentáciu, ktorá by bola duplicitná, a teda samoučelná.

Výnimkou v tomto smere, resp. výhradou k formulácii použitej v odôvodnení rozsudku je konštatovanie súdu prvého stupňa o svojom dospení k jednoznačnému a nepochybnému záveru, že sa nestali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní (č.l. 24 ods. 2). Ostatné hodnotiace úvahy odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré odvolací súd hodnotí ako vecne správne totiž vyznievajú obsahovo tak, že súd nedospel k jednoznačnému a nepochybnému záveru, že sa žalované skutky stali. Takýto výsledok však rovnako podmieňuje použitie ustanovenia § 285 písm. a/ Tr. por. a v jeho zmysle oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

K tomuto je potrebné ešte dodať, že (ako konštatuje aj súd prvého stupňa), niektoré preukázateľne vykonané úkony obžalovaného (resp. ich súčasť) predstavujú porušenie

služobných povinností, ktoré však z hľadiska závažnosti, resp. stupňa spoločenskej nebezpečnosti nedosahuje intenzitu trestného činu (§ 3 ods. 4 vo vzťahu k § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006). Je potrebné objasniť, že táto okolnosť nemohla viesť k oslobodeniu obžalovaného V. spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. (teda z dôvodu, že skutok, pre ktorý je stíhaný, nie je trestným činom).

V bodoch II/, III/ a VI/ obžaloby je totiž uvedená aj okolnosť žiadania a sprostredkovaného preberania úplatkov. Túto okolnosť z hľadiska podoby žalovaného pokračovacieho trestného činu nemožno oddeliť od zvyšku konania obžalovaného V., teda ani od porušovania predpisov z jeho strany. Prijímanie úplatku je pritom prísnejšie trestným z oboch do úvahy prichádzajúcich trestných činov a vo vzťahu k nemu by dôvod oslobodenia podľa § 285 písm. b/ Tr. por. nebol daný (ak by táto súčasť žalovanej trestnej činnosti bola dokázaná, čo však nemožno konštatovať). Prednosť mal teda záver o nedokázaní žalovaného skutku ako pokračovacieho trestného činu, teda skutku v hmotnoprávnom ponímaní, ktoré je tu vzhľadom k riešeniu otázky časovej pôsobnosti Trestného zákona charakterizované ustanovením § 89 ods. 13 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006. Na základe uvedeného, preferenciu použitia ustanovenia § 285 písm. a/ Tr. por. vyvolalo nedokázanie korupčných aktivít oboch obžalovaných.

V čom je potrebné zvažovať odvolacie námietky (smerujúce proti oslobodzujúcemu výroku o vine) a touto otázkou sa naďalej zaoberať, je výpoveď obvineného V. z 15. júna 2005, čítaná na hlavnom pojednávaní podľa § 258 ods. 4 Tr. por.

V zmysle tejto výpovede (obsah ktorej je reprodukován aj v odôvodnení napadnutého rozsudku) obvinený nevedel, že M. B. od účastníkov konania na dopravnom inšpektoráte žiadala peniaze. On od nej však niekedy obdržal sumy 200, 300 alebo 500 Sk, predpokladá, že v rokoch 2004 a 2005, ktoré mu B. dávala z vlastnej iniciatívy. Uvedené chápal ako vďačnosť a takto obdržal aj hračky a sladkosti pre dcéru. Celkovo nevedel určiť sumu prijatých prostriedkov ani spojitosť s konkrétnymi úkonmi (občasné poskytovanie čokolád V. uviedla pri výsluchu v prípravnom konaní i obvinená B., nie však za zvýhodnenie pri úkonoch na dopravnom inšpektoráte, ktoré inak menovaná v zastúpení vykonávala, resp. sprostredkúvala pre zainteresované osoby za nimi jej poskytovanú finančnú odmenu).

Obvineným v jeho výpovedi v prípravnom konaní prezentované údaje potom

obsahovo zodpovedajú popisu prijímania úplatku (úplatkov) jeho osobou v obžalobných bodoch II/, III/ a VI/. Tu je použitá vo vzťahu k obžalovanému formulácia „ktorý od M. B. úplatky vo forme finančných hotovostí v presne nezistených výškach ako i vecných darov osobne pre seba na bližšie nezistenom mieste a čase prijímal.“

Ide teda o skutkové zistenia, založené na dotknutej výpovedi obvineného a neprekračujúce jej obsahový rámec. Prijímanie úplatku P. V. obžaloba v nadväznosti na to pripája ku tým svojim bodom, pri ktorých je z odposluchov telefonických hovorov zrejmé, že B. od zainteresovaných osôb žiadala finančné prostriedky (1000 Sk).

Ako to však písomné vyhotovenie rozsudku podrobne (už na základe dokazovania na hlavnom pojednávaní) odôvodňuje, pri uvedených troch žiadostiach nemuselo ísť o úplatok pre V., ale mohlo ísť o obžalovanou žiadanú sumu, ktorá predstavovala jej profit, resp. protihodnotu za poskytnutú službu spojenú s obstaraním evidenčného konania na dopravnom inšpektoráte, ktorú menovaná bežne, pravidelne a za odplatu poskytovala.

Uvedené nič nemení na právnom závere, že za výkon služobných úkonov nebol obžalovaný oprávnený žiadne finančné prostriedky ani vecné dary prijímať. Aj keby takéto peňažné plnenie nebolo spojené s porušením jeho povinností v správnom konaní, ale bolo by „podĎakovaním“ za ich plnenie, išlo by o prijímanie úplatku, ako to právne (právnou vetou a označením príslušného ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona) kvalifikuje obžaloba.

Aby však ku takejto kvalifikácii mohlo dôjsť, musela by byť aplikovaná na konkrétny skutok (a to aj v prípade čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu), ktorého súčasťou by prijatie úplatku (ako faktické konanie obžalovaného) bolo, a to pri naplnení všetkých zákonných znakov určených použitým ustanovením.

Tieto kritéria v posudzovanom prípade nie sú splnené. Vyššie uvedená formulácia, vyjadrujúca prijímanie úplatku obžalovaným V. sa totiž neviaže na čiastkové skutky v bode II/, III/ a VI/ obžaloby (resp. na každý z nich jednotlivo), ale tvorí (pri opakovaní svojho znenia v uvedených bodoch) samostatný skutok. Tento je opísaný ako prijímanie úplatkov od M. B. vo forme finančných hotovostí v nezistených výškach a (tiež bližšie neurčených) vecných darov na nezistenom mieste a v nezistenom čase. Zo znenia predchádzajúcich častí skutkových viet v dotknutých bodoch vyplýva len žiadosť B. o poskytnutie príslušnej sumy,

adresovaná tretím osobám, avšak nie prevzatie žiadanej sumy menovanou a jej odovzdanie (pre konkrétny prípad) obžalovanému. Namiesto toho nasleduje údaj o celkovom podplácaní v kontexte žalovanej trestnej činnosti, ktorý nie je bližšie charakterizovaný časovo, priestorovo, ani z hľadiska vecnej súvislosti so zvýhodnením toho-ktorého žiadateľa, resp. účastníka konania.

Aby mohlo dôjsť k uznaniu viny pre konkrétny skutok, musí byť tento skutok (v zásade už pri vznesení obvinenia) popísaný (a v prípade odsudzujúceho rozsudku samozrejme aj dokázaný) s uvedeným miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom (§ 206 ods. 1 Tr. por., § 163 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom pred 1. januárom 2006). Tento skutok musí zodpovedať použitej právnej kvalifikácii vo všetkých jej zákonných znakoch.

Ak nie je pri zachovaní uvedených kritérií dokázané, že sa skutok stal, súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Za dokázanie skutku vo vyššie charakterizovanej relevantnej podobe nemožno považovať založenie jeho popisu na neurčitých formuláciách, tvoriacich obsah dotknutej výpovede obvineného a pretransformovaných do obžalobného výroku. Tento stav odráža dôkaznú núdzu aj v prevyšujúcom rozsahu vykonaného dokazovania, na čo súd reagoval v súlade so zákonom oslobodzujúcim výrokom.

Otázkou možnosti posúdiť kritické korupčné konanie ako trestnoprávne relevantný skutok sa v tejto veci najvyšší súd už zaoberal. Došlo k tomu pri rozhodovaní o sťažnosti špeciálneho prokurátora proti uzneseniu Špeciálneho súdu z 31. marca 2006, sp. zn. BB-3Tš 1/06. Uznesením napadnutým sťažnosťou Špeciálny súd po podaní obžaloby na P. V. a M. B. podľa § 241 ods. 1 písm. f/ Tr. por. odmietol obžalobu a vrátil vec prokurátorovi.

Dôvodom tohto rozhodnutia bolo jednak porušenie práva obvineného P. V. na obhajobu v prípravnom konaní a jednak okolnosť, že obžalobný návrh konkrétne nešpecifikuje jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, čo do miesta, času a spôsobu ich spáchania tak, aby nemohli byť zamenené s inými skutkami, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť tohto (obžalobného) návrhu (obžaloba sp. zn. VII Gv 35/05, podaná

na Špeciálnom súde 16. januára 2006).

V predmetnej obžalobe Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 16. januára 2006 pod sp. zn. VII Gv 35/05 na Špeciálny súd obžalobu, v ktorej obvinenému P. V. kládol za vinu spáchanie trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, v jednočinnom súbehu s trestným činom prijímania úplatku a inej náležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, a obvinenej M. B. pomoc k trestnému činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 10 ods. 1 písm. c/ k § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, ktorých trestných činov sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že:

„Obvinený P. V. ako policajt Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonávajúc funkciu staršieho referenta – technika služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. po vzájomnej spoločnej dohode s obvinenou M. B. odo dňa 13. septembra 2004 najmenej v 52 prípadoch do dňa 15. júna 2005, kedy bol zadržaný príslušníkmi policajného zboru, opakovane zneužíval svoju právomoc tým, že prijímal prostredníctvom sprostredkovateľky obvinenej M. B. rôzne žiadosti od rôznych žiadateľov na vykonanie evidenčných úkonov na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ž. a to prednostne pred ostatnými žiadateľmi bez potrebných náležitostí, ktoré aj osobne vybavoval v rozpore s čl. 3 ods. 2 písm. c/, písm. d/, čl. 11 ods. 1 a čl. 17 ods. 1 nariadenia prezidenta Policajného zboru o postupe dopravného inšpektorátu pri evidovaní vozidiel, čiastka 3 zo dňa 9. septembra 2005, v rozpore s ustanoveniami § 89 ods. 1, ods. 4 a § 125 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. NS SR o premávke na pozemných komunikáciách a v rozpore s čl. 2 položky 65 a 76 zbierky pokynov riaditeľa odboru dokladov a evidencií PZ č. 1/2005 o postupe dopravného inšpektorátu pri vyberaní správnych poplatkov, čiastka 1 zo dňa 16. februára 2005,

pričom obvinená M. B. ako sprostredkovateľka od každého žiadateľa samostatne žiadala po 1 000 Sk, okrem potrebného správneho poplatku za vybavenie žiadosti a vykonanie evidenčného úkonu a to pre obvineného P. V., ktorý od obvinenej M. B. úplatky vo forme finančných hotovostí v rôznych čiastkach do výšky 1 000 Sk ako i rôznych vecných darov osobne pre seba prijímal.“

Sťažnosť špeciálneho prokurátora najvyšší súd zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uznesením zo 4. apríla 2007, sp. zn. 3Toš 7/2006, pričom sa stotožnil aj s námietkou Špeciálneho súdu vo vzťahu k fikcii žalovaného skutku, resp. skutkov.

V tejto súvislosti uviedol nasledovné:

„Vymedzenie pojmu „skutok“ ponecháva zákon teórii trestného práva hmotného a procesného a súdnej praxi. Vzhľadom k tomu nie je možné dať všeobecne platný výklad k otázke, čo tvorí skutok v konkrétnej prejednávanej veci a kedy je totožnosť skutku zachovaná, ale bude nutné skúmať túto otázku vždy podľa individuálnych okolností každého prípadu osobitne.

Z uvedeného potom vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci, keďže ide o pokračovací trestný čin, nestačí vymedzenie skutku v obžalobnom návrhu slovnými spojeniami „najmenej v 52 prípadoch... prijímal rôzne žiadosti od rôznych žiadateľov“, „prijímal úplatky v rôznych čiastkach, rôzne vecné dary...“, pretože takáto dikcia neumožňuje zistiť, ktoré čiastkové útoky tohto jedného skutku je potrebné považovať za protiprávne konanie obvinených P. V. a M. B. majúce znaky žalovaných pokračovacích trestných činov.“

Tieto závery sú vo vzťahu ku prijímaniu úplatkov naďalej aktuálne aj pri súčasnom rozhodovaní v konaní, keď po odstránení procesných chýb prípravného konania a opätovnom podaní obžaloby Špecializovaný trestný súd vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom. Jemu predchádzajúcim uznesením najvyššieho súdu z 26. októbra 2010, sp. zn. 3 Tošs 8/2008, bola odobrená možnosť prejednať vec na hlavnom pojednávaní po reparácií porušenia práv obhajoby v prípravnom konaní a opätovnom konaní obžaloby s tým, že výsledkom dokazovania bude buď pozitívne, alebo negatívne rozhodnutie o vine.

V novo podanej obžalobe boli skutky (čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu) bližšie špecifikované, avšak len pokiaľ ide o ich „administratívnu“ časť, teda prijímanie žiadostí a s tým súvisiaci postup v konaní na dopravnom inšpektoráte.

Na rozdiel od vyššie uvedeného, prijímanie úplatkov obžalovaným od M. B. je aj v novopodanej obžalobe popísané rovnako ako v pôvodnej a je „upresnené“ len formuláciou o bližšie nezistenom mieste a čase ich prijímania. Tým, že je príslušná (vyššie citovaná)

formulácia zahrnutá do bodov III/, IV/ a VI/ obžaloby opakovane, je jej zodpovedajúci skutok, ktorého páchatel'om má byť P. V., žalovaný viacnásobne.

Ako už bolo uvedené, takýto popis korupčnej aktivity obžalovaného (a vzájomnej súčinnosti obžalovanej B. na nej) je maximom dôkazno-informačnej výťažnosti v prejednávanej veci vykonateľného (a v súdnom konaní aj vykonaného) dokazovania. Týmto maximom je obsah na hlavnom pojednávaní čítanej výpovede obvineného V. z prípravného konania. To však nepostačuje na spôsobilosť dotknutého skutkového zistenia byť predmetom odsudzujúceho rozsudku ako trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006, ani ako iný trestný čin. Uvedenú okolnosť teda konštatuje najvyšší súd opakovane, oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu zo 4. apríla 2007 už aj po vykonaní dokazovania pred súdom prvého stupňa.

Preto je správny záver Špecializovaného trestného súdu, že nebolo dokázané, že sa skutok, z ktorého bol P. V. obžalovaný, stal. Vo vzťahu k prevyšujúcej časti (nad rámec korupčného konania) žalovaného skutku (čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu), ktorý sa mu kladie za vinu, resp. jeho podraditeľnosti pod použitý dôvod oslobodenia spod obžaloby (§ 285 písm. a/ Tr. por.) je potrebné opätovne poukázať na odôvodnenie napadnutého rozsudku a predchádzajúcu časť odôvodnenia tohto uznesenia.

Nedokázanie nastania skutku (body II/,III/ a VI/ obžaloby) vo vzťahu k obžalovanej B. je taktiež dostatočne popísané v odôvodnení rozsudku Špecializovaného trestného súdu. To platí pokiaľ ide o nepreukázanie spojitosti medzi menovanou žiadanými sumami od dotknutých osôb (3x1000 Sk) a podplácaním obvineného. Vo vzťahu ku v závere dotknutých skutkových viet všeobecne uvedenému prijímaniu úplatkov obžalovaným prostredníctvom, resp. za pomoci B., je potrebné poukázať popri argumentoch súdu prvého stupňa aj na skôr prezentované závery najvyššieho súdu. Tieto súvisia s negatívnym posúdením skutkovo-zisťovacej použiteľnosti jediného v tomto smere priamo v neprospech obžalovaných vyznievajúceho dôkazného zdroja pre rozhodnutie, a to výpovede obvineného z prípravného konania.

Na základe uvedeného najvyšší súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 27. marca 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková